

Д-ръ Петъръ Беронъ.

Дѣца, ние много лесно сме се научили да четемъ и пишемъ. Сега има уредени основни училища съ много хубави помагала, които твърдѣ много ни помогатъ и олесняватъ въ училището. Но това не е било така едно врѣме. Тогава училищата не сѫ били така добрѣ уредени, липсвали сѫ всѣкакви помагала и учението въ тѣхъ е било една много трудна работа и за ученици, и за учили.

Знаете ли кой е нагласилъ най-необходимото полагало за ученика въ началото на неговото обучение — букваря? Това е билъ Д-ръ Петъръ Беронъ, за когото искамъ да ви кажа нѣколко думи.

Въ турско врѣме, като не е имало добри училища въ България, която тогава е пъшкала подъ двойно робство — турско и грѣцко, позаможнитѣ българи сѫ пращали своите синове на обучение въ чужбина. Единъ такъвъ щастливецъ е билъ и малкиятъ Петъръ Беронъ, родомъ отъ прочутия градецъ Котель, който е далъ много велики дѣйци на България. Той се е учили отъ начало въ Букурещъ и Брашовъ, Ромжния, а послѣ въ Мюнхенъ, столицата на Бавария. Въ Букурещъ той е билъ домашенъ учителъ на сина на единъ богатъ българинъ и още тогава самъ изпиталъ, че тѣй като е ставало обучението по онова врѣме това е било нѣщо много мѣжно и неудобно и замислилъ какъ да го подобри и улесни и учителя и ученика. На тази негова мисъль и желание ние дължимъ първия *букваръ*, който той стъкмилъ и издалъ въ ромжнския градъ Брашовъ още прѣзъ 1824 г. Този букваръ бѣрзо се разпространилъ изъ българските училища и спечелилъ голѣма слава на своя авторъ. На последната страница на тоя прочутъ букваръ имало изрисувана риба, отъ която той си